

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۱۶

نعمان دوست

سلام ولي نه کوي؟

د موبایل پر سکرین د **مولوي حسام الدين حسام** صیب مبارک نوم ظهور وکړ او شیبه په شیبه ترې انوار ورپېدل. اوکي مي کړ او سلام ته يې منتظر سوم؛ خو د مبارک ږغ نه راتلئ. ما ويل که کوم ماشوم سهواً، زنگ راو هلی . خو، شیبه وروسته يې خبره شروع کړه:

سلام ولي نه کوي؟

ما ويل و ښاغلیه! اصول دا دي چې څوک زنگ وهي؛ نو لومړی سلام به هم خپله کوي. غوسه سو: یه، هر حکم خپل موارد لري. امیان مجبور دي چې موږ ملایانو ته سلام وکړي. هغه که په تېلفون وي او یا بل ځای.

حتا که امي ناست وي او موږ تېرېزو؛ نو بیا به هم امي سلام کوي. ما ويل دا خبرې پرېږده؛ څنگه دي د احوال اخیستو لطف کړی؟ په غوسه يې وويل: پر تاسي مکتیبانو خو زموږ قدر نسته؛ ما ويل راءه دا هضم النفس وکړه او احوال يې واخه . شیبه دواړه غلي وو. هغه بیا غاړه تازه کړه او په جدي انداز يې وويل:

"څه به احساس د بل د اوښکو وکړي؟ چا چې ..."

ما ويل خدايه، خير. لکه چې کوم عمومي مصیبت نازل سوی. له ویرې مي پوښتنه هم نشوه کولای. سکوت يې مات کړ:

زما بقرة له ناروغۍ کړیږي او تا کی دومره احساس نسته چې پوښتنه يې وکړي؛ د غم شریکۍ مراتب پېش کړي. ما ويل: عجب خلک یاست؛ موږ عوام چې تاواني سو تاسو وایئ؛ دا الهي ازمېښت دی او تاته چې نوکی تاوان در پېښ سي بیا زمکه ځای نه درکوي؟ سړی غوسه شو:

ته اوس زموږ تاوان او د امیانو تاوان یو شی گڼي؟ و دومره بي حسي؟ رښتیا چې تاسې شاعران هوايي مخلوق یاست؛ ځکه خو اپلاتون په خپل ښار کې نه پرېښودئ او الله ج هم درته تلامیذ شیطان ويلي.

ما ويل گوره؛ تلامیذ شیطان يې هر شاعر نه دی گڼلی؛ بلکې هغه يې گمراه شاعران یاد کړي. لږه شیبه غلی و. بیا يې ويل: و گرده هوايي نړۍ کې اوسېږئ او له ځمکنیو واقعیتونو، نه یاست خبر. داسې څه وایئ چې واقعي ژوند کې ناشونی وي. بیا يې د برهان په توگه دا بیت ووايه:

**"که بیا ژوندی شوم نو کامیاب به یمه
لومړی ژوندون و تجربه می نه وه"**

کټ کټ وخنډیده او بیا يې وفرمایل:

ښه، هوايي مخلوقه !

بيا هم په دې دنيا څوک ژوندی کيږي؟ دا خپلې ناکامۍ ته هوايي توجیه نه ده نو څه ده؟
غلی شوم، له لږ فکر و هلو وروسته مې وویل: شاعر بلکل رښتیا ویلي!
سړی غوسه شو: استغفرالله. لا حول و لا قوة...

ما ویل گوره؛ د بیا ژوندي کېدو مطلب یوازې همدا ژوند نه دی. بلکې، د واک بیا ترلاسه کول ترې هم مراد کېدای
سي. لکه امیر شیر علي خان چې دوه ځلې واک ترلاسه کړ. شاه شجاع دوه ځلې پاچا شو. حامد کرزی او اشرف
غني دوه ځلې واک ته ورسېدل. که دوی له لومړیو دورونو سبق اخیستی وای او لومړیتوبونه یې درک کړي وای؛
نو دویم ځل به کامیاب ول.
یو دم غوسه شو: بس، بس
دا مثالونه نور ونه غځوي؛ هماغه تېرو دورو کې لگیا اوسه!
له خدای پامانۍ وړاندې یې تېلفون بند کړ .